

▲ Pension Warnsborn op de hoek van de Schelmseweg en de Bakenbergseweg in Arnhem.

Kat in plaats van konijn voor Seys-Inquart

Het huis van Gerrit en Hetty Wijlhuizen ligt mooi verscholen in het bos achter Pension Warnsborn op de hoek van de Schelmseweg en de Bakenbergseweg in Arnhem. „Huis, boerderij en pension stammen uit 1756”, vertelt Hetty. „Bij het pension zat vroeger een speeltuin, met bedriegertjes en een draaimolen.”

Gerrit wijst op de schuur met grote deuren op de pentekening. „Als deftige mensen met hun koetsen kwamen, stalden ze de paarden in de schuur. Dan konden ze binnen afkoelen en er later aan de andere kant weer uit rijden. Mijn broer heeft nu het pension, ik de boerderij.” Koeien heeft Gerrit niet meer. „Ik heb lange tijd nog een paardenpension gehad.”

Hetty toont foto's uit het begin van de vorige eeuw. „De beuken waren nog boompjes. Nu moeten ze gerooid worden. Ze zijn van binnen versleten. Het is te gevaarlijk om ze te laten staan, zo dicht langs de Schelmseweg en rond de bospaden.”

Gerrits grootouders zijn in 1926 met het pension begonnen. Ze hadden voorname gasten. „Belangrijke mensen van de regering”, vertelt Gerrit. „Ze kwamen van de andere kant van het land. Mijn opa reed ze dan terug in zijn Chevrolet.”

In de Tweede Wereldoorlog werd alles door de Duitse bezetters gevorderd. „Het is hier een soort hoofdkwartier geweest”, onthult Gerrit. „Van rijkscommissaris Arthur Seys-Inquart. Ze had-

Verliefd op Arnhem

Wekelijks tekent Dick Caderius van Veen een pand met een verleden. Harry van der Ploeg zorgt voor de historische context.

den een Hollandse kok.” Hij vertelt grinnikend over een bizarre wisseltruc in de keuken bij het klaar maken van het konijn.

„Seys-Inquart at die avond een kat, mijn opa konijn.”

De weggejaagde familie verhuisde in die bange dagen naar een oom in een boerderij verderop. „Mijn vader heeft piloten geholpen die hier het bos in waren gevluht. Ze hielden zich schuil in een dennenbos bij Braafhart aan de Harderwijkerweg. Als er twee klompen stonden op een dakpan konden ze tevoorschijn komen. Dan was het veilig. De mannen werden door het verzet weggesluisd via Frankrijk naar Portugal.” Gerrit toont een oorkonde van een onderscheiding van de Amerikaanse generaal Dwight D. Eisenhower, die zijn vader na de oorlog ontving. „Uit dankbaarheid voor zijn hulp.”

Hij noemt het huis bij de boerderij een walhalla voor kinderen. „Er zitten 82 deuren in. Overal knieschotten, stukken onder het dak waar je zo in kunt kruipen om je te verstoppen.”